

at man i alt Fald for 1909 slet ikke har kunnet sondre imellem Gaardenes forskellige Størrelse. Det ærede Medlem har slaaet Gaarde paa over 12 Tdr. Hartkorn sammen med smaa Gaarde paa 1 à 2 Tdr. Hartkorn, skønt, som enhver ved, baade Jordpriser, Besætning og Inventarets Værdi og Prioritetsforholdene ere saa grundforskellige i de forskellige Klasser, saa at naar man slaar dem sammen under eet, kan Resultatet i alt Fald fjerne sig et godt Stykke fra det virkelige Forhold. Derimod talte det ærede Medlem om det første Punkt i min Kritik, nemlig om de positive Fejl og Overdrivelser, jeg havde sat Fingeren paa. Jeg havde valgt 4 Eksempler og valgt dem paa en enkelt Spalte for at vise, at det ikke var noget tilfældigt, som jeg med stort Besvær havde fundet rundt omkring, men at man kunde regne ud, at der var mangfoldige andre. Men jeg maa sige, jeg har sjældent set noget mere dristigt Forsøg paa at klare sig i en snæver Vending end det i Gaar Aftes; jeg gjorde allerede opmærksom derpaa i en kort Bemærkning.

Naar jeg i hans Tale i Rentrykket af Tidenden ser, at Høstudbyttet i 1909 er steget til saa og saa meget, saa maatte jeg da, svarer det ærede Medlem, nok kunne forstaa, at 1909 betød ikke Aaret 1909, men de tre Aar 1907—09. Naar jeg ser, at Forholdet i 1900—01 var saadan og saadan, saa maatte jeg være ganske taabelig, hvis jeg ikke kunde forstaa, at det slet ikke var Aaret 1900—01, men Aarene 1899—1901. At altsaa „1909“ skulde betyde 1909 og ikke noget helt andet, det kunde man jo kun naa til ved en saadan Dumhed og Perfidi, som jeg var i Besiddelse af! Ja, jeg maa tilstaa, at naar der stod 1909, og naar jeg vilde prøve Tallene, saa rettede jeg mig efter, hvad der stod i Rigsdagstidenden, og ikke efter, hvad det ærede Medlem bagefter, naar han er greben i saa grove Fejl, finder for godt at fortælle os her. Men jeg synes, at det ærede Medlem naaede Højdepunktet i Dristighed ved sine Bemærkninger om Tallene paa Malkekøer. Han fortalte i Gaar Aftes, at han aldeles ikke havde talt om 1909, han havde tværtimod talt om Aarene 1901—09, og det gjorde en betydelig Forskel, og derfor havde han gjort et passende Fradrag i de Tal, som forelaa fra Kreatur-

tællingen i 1903, for at naa Forholdet, som det var i 1901. Han udtalte i Gaar Aftes efter Fortrykket: „Sagen er den: at det er de 8 Aar fra 1901 til 1909, vi behandle; men Kreaturtællingen ligger fra 1903 til 1909, altsaa ikke 8 Aar, men 6 Aar“. Men saa vil jeg bede ærede Medlemmer om at læse, hvad han i Virkeligheden har sagt, det ville De kunne læse Sp. 403, Linie 6 franeden, hvor der staar: „Jeg skal blot minde om, at f. Eks. mellem de to Kreaturtællinger i 1903 og 1909 er der tilkommet ikke mindre end 200,000 Malkekøer her i Landet.“ Det ene Sted siger han, at han taler aldeles ikke om 1903, men om 1901, det andet Sted staar der 1903 og ikke andet. Jeg skal ikke karakterisere denne Omgang med Sandheden med det eneste betegnende Ord, fordi jeg ønsker at bevæge mig indenfor parlamentariske Former og ikke komme i Konflikt med den højtærede Formand, men jeg synes, der kun er eet Ord, der passer derpaa.

Af ganske den samme Beskaffenhed vare ogsaa de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte om, at jeg nu havde udtalt mig anderledes om Tiendeafsløsningsloven, end jeg gjorde i en Artikel i 1903 i „Tilskueren“. I 1903 skulde jeg have sagt, at Tienden var en højst uretfærdig Byrde. Hvis det ærede Medlem vil se efter i min Afhandling, vil han paa Side 232 se, at der staar udtrykkelig skrevet: „Uretfærdigheden er for længe siden ude af Verden.“ Det var før Tiendeafsløsningsloven. I 1903 skulde jeg have været betydelig mildere i Bedømmelsen af den nugældende Tiendeafsløsningslov end nu om Stunder, der skulde være indtraadt en fuldstændig Svingning i min Opfattelse, saa at jeg nu var betydelig skarpere i min Dom end den Gang. Jeg vil bede det ærede Medlem læse Side 238 om den Tiendeafsløsningslov, som nu gælder, men som den Gang i øvrigt kun var et Forslag. Der skriver jeg: „Det er Prangerpolitik, hvor det øvrige Samfund, der hungrer imod sociale Reforme, maa betale det dyre Lidkøb.“ Men hvor kan og hvor tør saa det ærede Medlem fremsætte saadanne Paastande, som han fremsætter?

Jeg vil dernæst vende mig til nogle af de Bemærkninger, som ere gjorte angaaende Landbrugets og særlig Mejeribrugets Renta-